

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

جمعه ۰۱ نوامبر ۲۰۱۹

ناتور رحمانی

همیشه مهاجر

تو ای همیشه مهاجر!

همیشه سرگردان

تو را چه شد که چنین خسته را میپویی؟

کدام گمشده را

درین زمانه ای سرد و سیاه میجویی؟

چراغ آبله در نقش پات میسوزد

که بدتر از تن تو

چشمهات میسوزد

تو ای همیشه غریب!

آی، آی هم مین!

مراسم باور دیرین

که باز خواهی گشت

شبی رها ز هجوم سموم بیکانه

به آشیانه ای خویش
اگر آشیانه ی تو را باشد
اگر کوچه ی آشنا
و گذر شناسا برایت همانگونه باشد
که دیده بودی

و کوچکی ها ، همسایه ها اگر باشند
آن همبازی های دوران کودکی
هم دوره های نوجوانی و شباب
همراز های میان سالی و

برایت خواهند گفت

که بر آنها

گذر و محله ها چه گذشت

و چگونه از هجوم طاعون سیاست های تباهن

و از مرز انتحار و انفجار

به دامان تاریکی و شب مستدام

نفس ها را به شماره گرفته اند

آنها به تو خواهند گفت

ای همیشه مهاجر !

(ناتور نهاد)

